

Şiirler Söyler Senin Yerine

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 02 Şubat 2017

Kırağı çalan bir yas'a dayanmak neymiş?
Yaşamak lazım...
Vakitli vakitsiz enkaza dönen
Hür iradenin görkemi yine ermeyi dilediğim.
Yol da olurdu ses de sessizlik de,
Zaten neyin derdine yanacaksak beraber gömelim:
Önce şiirleri sonra da varamadığımız hangi şehirse,
Bir rüzgâra eşlik eden nefesin çiyine düşen
Gözyaşından arda kalan.

Adlar, soytarı hükümlerin şeceresini tutarken
Dirildi kelimeler dingindi de özlem.
Sırtında ağır bir vebal,
Yürekte köz belki de cehaletin esir tuttuğu bir itham
Boydan boya serdiğim örtüsü yine
Tutuklu kılınan düşlerimin cezası
Ve her iklimde her seyrinde yüreğin,
Derin bir sessizlik varamayacağımı bilmenin getirdiği
O durgunluk yine içselleştirdiğimin ölümün bedeli.

Selamı yitip sabahlar;
Kırık kanadında şahin bakışlı veballerin,
Esir tutulduğum surelerinde etmediğim kelamın
Belki de en savsak yanım boyutsuzluğun rüştüne dair
Bir selam saklı görgüsüz bir sevgide,
Kanatıldığım hangi yalansa
Yine aşkın dilinde
Hele ki zevk ve sefa içindeyken şehir,
Kim okur da dillendirir bu şiiri?

Hele ki kayıp bir özneye verdiğim selam iken alınmayan,
Hangi sevdaya yeniden yüz süreyim,
Söyle sen zalim:
Un ufak benliğin kaygıları
Hayli de yüksek bir çita görünmezliğin bedeli

Susmalara rast geldim de
Söyle hangi goncayı öpmeye kıyamadım?
Ya da sus alabildiğine:
Şiirler söyler senin yerine.

Sanmalara düştü yolum madem
Ve tevafuk bildimse görmediğim onca gölgeyi,
Yalan mı söyle sefilliğin rüştüne bir ekmek
Bir de kan doğradığım,
Sonları olmayan hikâyelerden muzdaripim işin aslı.

Gıyabımda hangi kararsa
Elbet çekerim sineye
Hem de el ayak çekilmeden
İstiflerim ben de eldeki ölü imleri
Bir de son olacağını bilseydim, dediğim
Kim bilir hangi şiir
Birlikte gömülmeyi dilediğim...

Fukarasıyım zamanın,
Mesnet bildiğim kaygılara sergüzeşt bir itham iken
Etmediğim her kelam.
Yansızım da ve nasıl da yankısız,
Zehir zıkkım geçen mevsimler,
Ben hala yüzünde tebessüm,
Köşede elinde çiçeklerle bezeli bezgin tecelli
Yüreğinden kayıp giden ne çok sitemi
Maruzat belleminin tecellisi.

Hangi keramet ise saklı tutulası,
Ermediğim nihayete atıfta bulunsam da bazı bazı,
Zaruri bir hüzün bu hem de en aykırısından,
Terennümü kayıp bir şehirde düşmüşken ayaklara
Onca sevda,
Rüştünü ispatlamakla geçti koca ömür
Hele ki kendimin de inandığım
Yaşadığım yalan aşklar iken.

İç beyanların neşriyatı

Cüz-i iradesi şiiirlerden damlayan hezeyan,
Yeknesak telaşı şairin
Yine damıtıldığı bir benlik iken
Aşkın ve insanın sorgulandığı.

Yine de tahayyül edilesi bir rüyada kıyama durduğum,
Bir ölüp bir de dumura uğradığım.
Gözlerim sayacı yorgun yüreğin,
Dilimde saklı tutuklu isimlerin rayıhası,
Sandık sandık hüzün biriktirdim ecele hürmeten,
Varlığın akıbeti hepten yalan bir mutluluk,
Serzenişlerin dibine vurmaksa
Yok ki tek suçlu hele ki bendinde bir rivayetin.